"Молода Просвіта" висловлює підтримку редакції журналу "Нова січ" у їхній боротьбі з московською церквою.

Детальніше на http://novasich.org.ua

**Продовжуються дивні події довкола єдиного спеціалізованого часопису «Музеї України». У Комітету захисту журналу складається враження, що кимось для когось підготовлена пастка, в якій журналу відведена роль галасливого живця.**

Але, все по порядку.

У серпні-вересні 2007 року, тодішній уряд, вирішив відхопити максимальну кількість музейних приміщень, що входили до складу Національних заповідників у Лаврі і Переяславі. Безоплатно передавши їх УПЦ МП. Головними виконавцями призначили тодішніх керівників Мінкульту.

Зрозуміло, що музейні журналісти довідалися про це одними з перших. В Інтернеті було розміщено кілька заміток. Тему моментально підхопила преса. До цього додайте нахабне зруйнування попами Лаврських воріт, возню довкола пра-церкви Спаса на Берестові…

Скандал докотився аж до Президента В.Ющенка, який видав спеціальний Указ, яким підтвердив правоту громадськості. Потім вибори. Перемога помаранчевих. Новий Уряд. Тема, начеб-то, закрилася сама собою.

Уявіть здивування співробітників журналу «Музеї України», коли після Нового року, отримали позовну заяву Чоловічого монастиря Лаври, який від імені УПЦ МП, що не є юридичною особою, вимагає спростувати фразу, що УПЦ МП є напіввійськовою організацією, що жорстко контролюється Кремлем і ФСБ, опубліковану на сайті. Суд призначено на 24 січня.

Журналісти, зазирнули до Інтернету, передрукувавши на своєму ресурсі розкішну підбірку з ВІДКРИТОЇ преси, що елементарно доводить сказане раніше. Більше того, знайшли висловлювання директора ФСБ РФ Патрушева, Президента Росії В.Путіна, постанови Уряду РФ, підготували цитати з книг… Всі ці публікації не оскаржені у судовому порядку, а значить, є правдою.

Варто зазначити, що позовна заява підготовлена так непрофесійно і провокативно, що аби судове засідання відбулося, журнал виграв би прямо у першому раунді. Тобто, маленький культурологічний журнал у судовому порядку довів би причетність церкви до офіційної влади і спецслужб!!! На щастя, монастир прислав молоду юристку, яка моментально зрозуміла, куди потрапила і зробила все, аби припинити засідання. Юрист часопису Іван Макар навіть не зміг долучити до справи грубезну теку наших доказів.

Скоріш за все, позов або відкличуть, або кардинально перероблять. Чекаємо до 5 березня, коли призначено нове засідання…

Далі почалися кримінальні події.

Не встигли представники редакції вийти з суду, як на чергового члена редколегії у приміщенні редакції, звалився шквал телефонних дзвінків. Нахабний чоловічий голос представляючись майором МВС з Дніпровського райвідділу міліції, заявив про надходження заяви про порушення кримінальної справи проти журналу «Музеї України», вимагаючи інформацію про журнал і співробітників. Пізніше, була спроба увірватися до помешкання, почалося опитування сусідів. Дивно, але дізнавшись номер юриста часопису, не зателефонував і зник. Зрозуміло, що ніяких офіційних документів редакція не побачила.

Перед тим, представник часопису «Музеї України», який є громадянином США, отримав повідомлення про внесення його прізвища і прізвищ керівників журналу «Музеї України», до списку «Враги России», що формується російськими спецслужбами. Віднині, всім причетним до журналу, в'їзд до РФ заборонено! Журналісти опинилися в одному списку з Усамою Бен Ладеном, Б.Березовським, групою чеченських бойовиків, терористів, злочинців… Спершу, ми не повірили у цю трагікомедію, але, пізніше, все підтвердилося! Цей перелік є у всіх Посольствах РФ, управліннях ФСБ. Крім того туди потрапили і кілька націоналістично налаштованих українців.

Знаково, що перед цими подіями, кілька матеріалів з сайту «Музеї України» передрукував відомий ресурс «Кавказ-центр». З початком судової тяганини, ця історія опинилася у якомусь російськомовному звіті про порушення прав людини в Росії. Дивно, але представники редакції дізнаються про всі ці події

останніми…

Новини про таке підле переслідування єдиного музейного журналу України, розрахованого на дітей середнього, старшого шкільного віку, юнацтво, сколихнула національно свідомих українців.

Як заявив полковник Українського вільного козацтва в США Мирон Мельник, ряд діаспорних організацій Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Клівленду, Чикаго, Огайо, Лос-Анджелесу, Вінніпегу, Калгарі висловили моральну підтримку маленькому колективу часопису «Музеї України», нагадавши, що ця команда працює і над сайтом міжнародного козацького журналу «Нова Січ». Діаспорні українці залишають за собою право адекватно діяти щодо приходів Російської церкви у США і Канаді. Солідарність з українськими журналістами висловив Андрій Прокопенко з організації пластунів Канади… Добрі слова передав письменник, шеф-редактор часопису «CanadaUA-news» Богдан Малина.

Нахабством церковної організації, а особливо, залученням нею офіцерів УКРАЇНСЬКИХ силових структур, для придушення україномовного культурологічного журналу, шоковані українські журналісти. Всі пам‘ятають, що саме за такою схемою, була знищена свобода слова в Росії. Суди, наїзди правоохоронних органів, порушення кримінальних справ… В результаті, росіяни змушені черпати інформацію з зарубіжних ЗМІ, у тому числі українських. Судячи з усього, російські спецслужби, використовуючи агентуру в СБУ, МВС, Прокуратурі, судах, вирішили здійснити наїзд на незалежну пресу України.

У цьому зв‘язку, Комітет захисту журналу «Музеї України» задається елементарним питанням: а хто кришує нахабну діяльність російських попів у силових відомствах і владі?

Ми констатуємо демонстративну бездіяльність правоохоронних органів України, структур Секретаріату Президента, Кабінету Міністрів, Верховної Ради України стосовно підривної діяльності деяких релігійних структур, що жорстко контролюються владою і спецслужбами сусідньої держави.

**Комітет захисту журналу «Музеї України» залишає за собою право звертатися до міжнародних організацій, Посольств держав НАТО, Європейського Союзу з приводу спроб обмежити свободу слова в Україні.**

## Комітет захисту журналу «Музеї України»